

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1033 J/2016	
Érkezett: 2016 AUG 01.	
Példány: 1	Kezelő: oda: [signature]
Melléklet: 1 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Fenti számú ügyben 2016. június 21-én kelt tájékoztató levelükben foglaltaknak megfelelően a korábban a **Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.050/2016/6.** számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panaszomat

kiegészítem

a következőkkel.

Kérem, hogy az Alaptörvény 24. cikke (2) d) pontja szerinti felhatalmazása alapján lefolytatandó eljárásban állapítsa meg, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény 27. § a) b), pontja alapján megállapítható indítványozói jogosultságom, valamint az alább részletezendő tények és bizonyítékok alapján, hogy a fenti számú bírósági döntés sérti az Alaptörvény

1. **XXVIII. cikk (1), (7)** jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
2. **XXIV. (1) (2)** hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék
3. **XIII. cikke Tulajdonhoz való jogot garantáló cikke**
4. **Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés:** „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)
5. **XXI. (1), (2) bekezdéseit egészséges környezethez való jog**
6. **Alaptörvény P.) valamint Q.) cikket**
7. **Alaptörvény 15. cikk (1), valamint 25. cikkét**
8. **VII.cikk (1) bekezdését**

Kérem a **Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság. 14.K.27.050/2016/6.** számú ítélet megsemmisítését, mert az Alaptörvényt sérti.

A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Szeretném előre bocsátani, hogy ebben az ügyben a megszokott tendenciának megfelelően a korábbi ügyekhez képest az alaptörvény sértő eljárások eszkalálódtak egyebek mellett azért is, mert míg a korábbi, Bernáthné bírói tanács által lefolytatott eljárásban (Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.433/2015/13, AB előtt folyamatban lévő ügy száma: IV/1069-4/2016.)még, legalábbis a 2012. évi közigazgatási határozatok felülvizsgálata során, még betartotta az eljárás logikai sorrendet, azaz először a bírságolás előfeltételét jelentő, az erdészeti munkák teljesítését, vagy hiányosságát megállapító határozat, azaz a konkrét ügyben erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felszólító bírósági határozat felülvizsgálata elzárása után, még a Kúria döntését is megvárva döntött a bírságolási ügyben, addig Varjú László bíró tanácsa még azelőtt hozta meg a 2014. évi bírságoló határozat felülvizsgálata tárgyában az ítéletet, mint az erdőfelújítási kötelezettséget megállapítását eredményező eljárásban meghozta volna az ítéletet, mely eljárás a mai napig folyamatban van. Ez azt jelenti, hogy a bíróság úgy hozta meg a bírságolásra vonatkozó közigazgatási határozatra vonatkozó döntését, hogy e határozat okirati és eljárásjogi előfeltételét a kötelezettséget megállapító határozatot, annak jogszerűségét felülvizsgálta volna a bíróság. Keresetemet mindkét

határozatra együtt adtam be, a bíróság a két határozat bírálatát külön választotta, majd először a bírságoló határozat tárgyában hozott ítéletet, csak hogy ezután már arra sincs hatékony eljárásban lehetőség, hogy a jelenleg egyébként folyamatban lévő ügyben élhessek jogorvoslattal az erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felhívó határozat körében, mivel ebben a befejezett tárgyi eljárásban olyan ítélt dolgot állapított meg az bíróság, ami előre kiürítette az előkérdést jog szerint tisztázni hivatott eljárást, azzal, hogy elvi élel kizárta a perekből az erdőterv kérdését, és ez valóban a per kiürítése, akkor is, ha a bíró tévedésben van, nem tud, vagy nem is akar az egyes erdőtervek között különbséget tenni. Ez utóbbi ugyan értékelhető önmagában úgy, mint a tények és bizonyítékok bírói mérlegelése körében megengedhető bírói tévedés, csak, hogy ezzel egy az erdő magántulajdont korlátozó jogszabályok alkotmányos ellensúlyát képező eljárási garanciát zárta ki a bíróság ez pedig egy alaptörvénysértő minőség függetlenül attól, hogy a bíró téves döntése milyen hibán alapul, így a Tisztelt Alkotmánybíróságnak meg kell állapítania az alaptörvénysértés tényét az általam megnevezett körökben. A másik, még folyamatban lévő ügy alkotmányos minőségét is meghatározza ez a döntés, hiszen egy ugyanilyen tartalmú korábbi (ebben az ügyben nem releváns, de a bíróság által mégis annak tekintett erdőfelújítási kötelezettségre felhívó határozat felülvizsgálata kapcsán hozott) határozatra hivatkozva "tévedett" ráadásul ugyanaz a bíró fog ítélni a folyamatban lévő, megcserélt sorrendben tárgyalandó új ilyen tartalmú kötelezést tartalmazó határozat tárgyában aki jelen panaszom tárgyát képező ítéletben ezt a alaptörvénysértő következményt eredményező döntést hozta. Mivel az I. fokú bíróság az elvben a terepi bejárások alapján a tényállást megállapító határozatot, azaz az esetleges bírságolási határozat jogalapján is tisztázni tudó eljárást nem folytatta még le, hát a korábbi 2013 évi határozatra hivatkozott egy olyan határozatra ami joghatás tekintetében érvényét is veszítette, hiszen joghatása éppen a 2014. évi határozat meghozatalával szűnt meg, megjegyzem, hogy a 2014. évi kötelezettség teljesítésére felhívó határozat is legfeljebb tényállást állapít meg, bírságolásra vonatkozó közvetlen joghatása még ennek az akkor még éppen érvénye határozatnak sincs.

Három hasonló tartalmú ügyben (2011., 2012., 2014 évek) eddig összesen hatból eddig öt határozat körében hozott ítéletet a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság. Első ügyben (2011. év két ítélete) nem választotta szét két önálló ügyre, de ennek akkor még nem volt jogkorlátozó hatása, mivel a per tárgya nem volt az erdőterv, keresetem fő eleme sem ez volt, hanem az, hogy a hatóság által előírt erdőfelújítást pótló csererdősítés végrehajtásával 1998-2009. években teljesítette-e akkor az erdőgazdálkodó a tárgyi 2011. évi határozatokban újra számonkért kötelezettségeit az erdő tulajdonosa. A keresetemnek ezt az elemét az erdőterv hiányában, az akkor ismert okiratok birtokában el lehetett bíráltni, tehát azzal, hogy a bíróság a későbbi eljárásokban alkalmazott módszert azaz a körzeti és mindenféle erdőterv kizárásával tagadta volna meg a keresetem pusztá elbírálását is, itt még a 2011. évi ügyben nem okozott felismerhető konkrét joghátrányt, illetve az alkotmánysértő helyzet nem keletkezett, hiszen a perben magam sem hivatkoztam a körzeti erdőtervire, mivel ezt a kereset elbírálása nem indokolta. Hangsúlyozom azonban, hogy csak az akkori ismereteim szerint nem volt jelentősége a körzeti erdőtervnek, mivel akkor (2013. év !) nem voltam birtokában az erdészeti hatóság perdöntő 1998. évi (!) határozatának, amit csak a következő perben nyújtott be az alperes, ez alapján vált csak szükségessé az erdőterv ismerete.

A kiváltó előfeltétel és a joghatás közötti okszerű kapcsolatot, az ok és okozat felcserélése tekintetében az 2014. évi eljárások körében az I. fokú bíróság felcserélte azzal, hogy a bírságoló határozatot vizsgálta felül először. Az ok-okozati csere ráadásul a kiváltó ok azaz a felmérésen alapuló, még fennálló kötelezettséget megállapító határozat estében a korábbi év, és szintén alaptörvénysértő másik, folyamatban lévő alkotmánybírói eljárás tárgyát képező határozatot, illetve annak bírósági felülvizsgálatában hozott ítéletet, a Kúria ítéletét vette alapul, ami az időmúlás, valójában a korábbi határozat tárgyi eljárásbani érvénytelensége miatt is hibás döntés. Függetlenül attól a valós jogi tényről, hogy a tárgyévi kötelezettség teljesítésére felhívó határozat vagy annak bírósági felülvizsgálatában hozott ítélet még mulasztás megállapítása esetében sem keletkeztet önmagában szankcionálásra jogalapot, mivel maga a hivatalból indított eljárást elrendelő végzés is hivatkozik arra a jogszabályra, mely jogszabály alapján kellett volna eljárnia az erdészeti hatóságnak, azaz vizsgálnia kellett volna hivatalból, hogy a megállapított mulasztás (megjegyzem ez megállapították, de ezt is alaptörvénysértő módon) az erdő tulajdonosainak felróható okból történt-e, ugyanis csak ez és ebben az eljárásban megállapított tény lehetett volna szankcionálás alapja. Csak, hogy a közigazgatási hatóság erre alkalmas határozatának bírósági felülvizsgálata befejezése előtt egy évvel korábbi, éppen ezért már nem is érvényes határozatot vett alapul, és mivel a tárgyévi hozott, elvben alkalmas, valójában a körzeti erdőterv hiánya miatt eleve alkalmatlan határozat tárgyában nem döntött a bíróság még a bírságolási ítélet

meghozataláig a tárgyi eljárásban megkerülte azt a jogok és kötelezettségek, valamint jogorvoslat körében perdöntő kereseti elemet, hogy a bírságolás jogszabályi előfeltételei általában és konkrét kérdéseket tekintve (volt-e körzeti erdőterv, az mit tartalmazott olyan konkrét kérdésekben, hogy konkrétan milyen kötelezettség esetében milyen konkrét felróható ok állt esetleg fenn) teljesültek-e, evvel az Alaptörvényt sértő eljárási trükkel kizárta annak pusztá lehetőségét, hogy egy hatályos előfeltételt képező eljárásban, vagy annak alapján érvényesítsem jogaimat és kötelezettségeimet, élhessek hatékony jogorvoslattal, ezzel a bíróság megsértette az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1), (7) jogorvoslatot biztosító cikkét**. A jogaim és kötelezettségeim bizonyítására, megállapítására egyedül alkalmas körzeti erdőterv, valamint valós adattartalmú Országos Erdőállomány Adattár hiánya miatt nyilván való, hogy jogaim és kötelezettségeim érvényesítésére, tisztességes hivatalai eljárásra hatóság előtt lehetőségem nem volt és nincs. Mivel a jogorvoslat tárgya annak a kérdésnek a tisztázása, hogy volt-e kötelezettségem, valamint, ha volt akkor ezt teljesítettem-e, ha nem ez a mulasztás nekem felróható-e, és mivel e kérdések a körzeti erdőterv adatai alapján dönthetők el ezek hiánya mind a közigazgatási eljárásban mind a bírósági eljárásban kizárták, illetve a bírósági eljárásban korlátozták a jogorvoslati lehetőségeimet.

További két különbség a két ítélet között, hogy jelen tárgyi ítéletében a bíróság a körzeti erdőterv relevanciáját direkt módon zárta ki, azaz igaz fogalomzavar útján de az ítélet indoklásában kifejtette, hogy erdőterv nem feltétele a bírság kiszabásának, ezzel kapcsolatos alkotmányjogi érveim azonosak a korábbi ítélet kapcsán elmondott érveimmel, ezért jelen beadványom az alábbiakban már azonos tartalmú a IV/1069-4/2016 számon a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő ügyben benyújtott hiánypótlásban kifejtettekkel. Egy eltérés van még a két ítélet között, és ez az, hogy tárgyi ítéletben a bíróság kijelentette, hogy "....a jogerős közigazgatási hatósági határozatokat végre kell hajtani, annak elmulasztása során nem lehet arra hivatkozni, hogy adott esetben a határozat végrehajtása környezetkárosítást idézne elő." Ezzel kapcsolatos álláspontomat már leírtam hiányosnak nyilvánított beadványomban, ezeket most nem ismételtem meg, bár álláspontom szerint ez a bírói és hatósági kényszer, miszerint akár bűncselekményt is végre kell hajtani, ez nem lehet jogorvoslat tárgya sérti az Alaptörvény lelkiismereti szabadságot garantáló VII.cikk (1) bekezdését, mivel valakinek lelkiismereti problémát okozhat az, ha bűncselekményt kell elkövetnie, tovább sérti az Alaptörvény jogbiztonságot garantáló B) cikk (1) bekezdést.

A KÖRZETI ERDŐTERV ÜGYBELI ÉS PERBELI RELEVÁNCIÁJÁNAK KIZÁRÁSA A BÍRÓSÁG RÉSZÉRŐL A BÍRÓI DÖNTÉST ALAPVETŐEN BEFOLYÁSOLÓ UGYANAKKOR ALAPTÖRVÉNYSÉRTŐ ELJÁRÁS A BÍRÓSÁG RÉSZÉRŐL, MIVEL EZZEL TELJESEN KIÜRESÍTETTE A PERT, UGYANIS ENNEK KÖVETKEZTÉBEN MÁR NEM IS HOZHATOTT MÁST, MINT KERESETET ELUTASÍTÓ ÍTÉLETET, TOVÁBBÁ, MERT A PERBŐL KIZÁRT TÉNYÁLLÁSI ELEM A KÖRZETI ERDŐTERV ÉS HATÓSÁGI TERVEZÉSI ÉS ELJÁRÁS ALKOTMÁNYOS ELJÁRÁSI GARANCIA, AMI E MINŐSÉGE KÖVETKEZTÉBEN ALAPVETŐ ALKOTMÁNYJOGI KÉRDÉSE AZ ÜGYNEK, TEHÁT E KÉT TÉNY AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ ELFOGADHATÓSÁGA FELTÉTELEIT MEGNEVEZŐ Abtv. 29. § PARAKGRAFUSA SZERINTI KÉT FELTÉTELT EGYÜTTESEN TELJESÍTI, TEHÁT A PANASZOM BEFOGADHATÓSÁGA FELTÉTELE KÉTSZERESEN IS TELJESÜL.

1. Az erdészeti hatóság mulasztott azzal, hogy nem folytatta le a körzeti erdőtervezési eljárást és nem biztosította a körzeti erdőtervet, az I. fokú bíróság azonban elvi élel zárta ki eme alkotmányos eljárási garanciáknak a perbeli, és ügybeli relevanciáját, vagyis azt mondta ki, hogy ezekről a hatóságnak nem kell gondoskodnia, ez az a bírósági eljárási lépés, ami a bírósági eljárást bizonyíthatóan önálló alkotmányosértő alakzattá teszi *A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)*

Hivatalból indított közigazgatási eljárást elrendelő végzés, valamint az eljárás első hatékony önálló rész eljárásában hozott erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felszólító határozat a kötelezettségek megállapítása okirati alapjaként az erdőtervet nevezi meg. (Annak nincs jelentősége, hogy a végzés még a 10 éves körzeti erdőterv éves lebontását azaz az éves erdőtervet, az érdemi eljárásban hozott erdőfelújítási határozat a tíz éves körzeti erdőtervet jelöli meg a kötelezettségek megállapítása forrásaként.) Jelen alkotmányjogi panaszom tárgyát képező bírságolási határozat hatályát a bíróság arra való hivatkozással tartotta fenn, hogy korábban egy közigazgatási határozat megállapította az erdőfelújítási kötelezettség tényét.

Az I. fokú bíróság oly módon zárta ki a perből a közigazgatási eljárásban az alperes erdészeti hatóság által is kiadott végzésben és határozatban a jogok és kötelezettségek megállapítására megjelölt közhiteles okiratok teljes körét az erdőterveket, hogy egy olyan ügyben hozott Kúria ítéletre alapozta ítéletét mely ügynek sem a közigazgatási sem a bírósági eljárásnak nem volt az tárgya az erdőterv, mégpedig azért nem, mert azt mint lehetséges tényállási elemet az erdőtervet ugyanaz a bírói tanács zárta ki a abból a perből, mint amelyik bírói tanács jelen alkotmányos panasz tárgyát képező bírságoló közigazgatási határozatot felülbíráló ítéletet meghozta.

Az I. fokú bíróság előre kizárta annak lehetőségét, hogy az általa hivatkozott erdőtervek alapján kerüljön megállapításra, hogy 1./ fennáll-e egyáltalán erdőfelújítási kötelezettség; 2./ történt-e mulasztás, vagy sikertelen, pótlandó erdőfelújítás; 3./ megállapítható-e mulasztás esetén felróhatóság, azzal, hogy előzetesen kizárta az általa hivatkozott korábbi eljárásból az erdőtervek pusztán relevanciáját a kötelezettségek vizsgálata körében, majd ítélt dologként hivatkozott az ítéletre egy olyan ügyben hozott ítéletre, ami az alkotmányos eljárásjogi garanciák mellőzése miatt eleve alaptörvényt sértő volt, ami miatt alkotmányjogi panaszt nyújtottam be a Tisztelt Alkotmánybírósághoz IV/390-17/2015 számon folyamatban lévő ügy.

A bírósági döntés alaptörvényt sértő tartalmát abban jelölöm meg, hogy magántulajdonomban lévő erdőre vonatkozó jogaimat és kötelezettségeimet jogszabály által előírt módon szabályozó, egyben az alkotmányosan közérdekből eleve korlátozott erdő tulajdonjogom korlátozásának eljárási garanciáját azaz ellensúlyát képező körzeti erdőterv, valamint közhiteles okirat Országos Erdőállomány Adattár elvi élő kizárásával tehát az alkotmányos eljárási garancia kizárásával kizárta azt, hogy érdemi jogorvoslattal éljek az ügyben továbbá következményesen sérültek azok az alkotmányos jogok, melyet érvényesítése ebben az ügyben a körzeti erdőterv nélkül nem lehetséges, ilyen az egészséges környezethez való jog, az EU-s közösségi természetvédelmi jog, amit nemzetközi szerződés garantál, és amit a magyar hatóságok és a bíróság megsértett.

A bíróság eljárása miszerint kizárta a körzeti erdőterv relevanciáját a perből azzal nemcsak attól fosztott meg, hogy arra hivatkozzam, hogy az adott bírságolási eljárásban jogalapként hivatkozott alkotmányos eljárási garanciák, hanem arra sem hivatkozhattam, hogy az adott tárgyi eljárásban sincsenek meg a bizonyításhoz szükséges olyan okiratok, amiknek alkotmányosan meg kellene lenniük, amik a jogorvoslatom kizárólagos alapjai lehetnek és ezek hiányában azaz a körzeti erdőtervek hiányában egyszerűen esélyem sem volt annak bizonyítására, hogy a hatóság valós vagy nem valós kötelezettségeket, valós vagy nem valós mulasztásokat, valós vagy nem valós felróhatóságot állapított-e meg, megjegyzem a bíróság ez utóbbi tényt nem is vizsgálta, pedig ezt nem csak keresetem, hanem az erdőfelújítási kötelezettségre felhívó határozatot, majd a erdővédelmi bírságot kiszabó határozatokat eredményező eljárást indító végzésében is megnevezte azt a jogszabályi szakaszt a hatóság, amire az eljárást irányult, azt, hogy a hatóság, ha mulasztást észlel akkor vizsgálnia kell azt, hogy ez felróható-e a mulasztás az erdőtulajdonosnak, ugyanis ennek hiányában nem bírságolható a mulasztásért. A keresetem erre vonatkozó elemét annak ellenére nem vizsgálta a bíróság, hogy ez volt a közigazgatási eljárást indító végzés tárgya amellet, hogy maga a végzés is tartalmazta azt, hogy ezt a tényt tehát a felróhatóságot az erdőterv alapján kell megállapítani. Az erdőterv, valamint a felróhatóság vizsgálatának együttes kizárásával végképpen kiüresítette az I. fokú bíróság a pert esélyem sem volt jogorvoslatra, és mivel a per a tulajdonjogomat korlátozó tárgyban folyt, hivatali, hatósági eljárást vizsgált felül, ami szintén kiüresítésre került, valamint érintette az egészséges környezethez való jogot, az EU-s Natura 2000 közösségi jogszabályokat, az ítélet megsértette az Alaptörvény következő szakaszait:

2. **XXVIII. cikk (1), (7)** jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
3. **XXIV. (1) (2)** hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék
4. **XIII. cikke Tulajdonhoz való jogot garantáló**
5. – *A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye*
Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)
6. **egészséges környezethez való jogot garantáló XXI. (1), (2) bekezdéseit.**
7. Tekintettel arra, hogy a tárgyi erdőterület Natura 2000 terület, amire az EU-s közösségi jog vonatkozik, a természeti értékek veszélyeztetése miatt megsértette az **Alaptörvény P.)** valamint **Q.)** cikkét, különös tekintettel arra, hogy Az EKB hivatkozik a C-127/02 ügyben hozott ítéletének 41. pontjában Európai Bizottságnak az élőhely-védelmi irányelv 6. cikkének értelmezésére kidolgozott, „A Natura 2000 alá tartozó természeti területek kezelése” címet viselő útmutatóra. A dokumentum megfogalmazza, hogy az irányelv 6. cikk (3) bekezdésében előírt természetvédelmi célú mechanizmus *„működésbe lépésének nem feltétele, hogy a szóban forgó tervről vagy projektről teljes bizonyossággal meg lehessen állapítani, hogy jelentős hatással van az érintett területre, elégséges a pusztító valószínűsége annak, hogy a szóban forgó terv ilyen hatásokkal járhat.”*
8. a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányos hatásköre átlépésével megsértette **Alaptörvény 15. cikk (1),** valamint **25. cikkét**

Az alapvető jogok biztosa korábbi jelentésében már megállapította, hogy a hatósági körzeti erdőtervezés egy olyan eljárásjogi alkotmányos garancia, ami az alkotmányosan korlátozott erdő magántulajdon feletti tulajdonosi korlátozás alkotmányos ellensúlya:

AJB-8370/2012 5.4. pont 37. oldal, első bekezdés:

Az erdőtulajdonosok számára kötelezettséget az Evt. csak erdőgazdálkodó hiányában határoz meg. A kötelezettségek végrehajtásához szükséges a körzeti erdőtervi adatok ismerete. A kötelezettségek érvényesítésére egyedi eljárásokban kerül sor, melynek során a körzeti erdőtervi adatok ismertetésre kerülnek. Ezen döntések ellen az erdőtulajdonos a Ket. szerint jogorvoslattal élhet.”

„Mindezek alapján megállapítom, hogy erdőgazdálkodó hiányában az erdővel érintett ingatlanok tulajdonosainak (...) a körzeti erdőtervezési eljárása történő kötelező bevonása, garanciális eljárási követelmény.”

Az AJB-8370/2012 számú jelentésében az alapvető jogok biztosa idézi az **Alkotmánybíróság 11/1992.** számú határozatát: .

„ A jogállamiság és a jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák.”

Az alapvető jogok biztosa megállapítások és további megállapítások tükrében válik még egyértelműbbé az Evt. 17 § (8) b. pontja alaptörvénysértő tartalma, aminek utólagos normakontrollját korábbi a Tisztelt Alkotmánybírósághoz benyújtott indítványomban már kértem. Ez az Evt. szakasz ugyanis kötelezettséget ír elő, amivel az erdő magántulajdon feletti rendelkezést is korlátozza, a kötelezettség nem teljesítéséhez, bizonyos egyéb feltételek teljesülése esetére szankciót ír elő az Evt. miközben a e jogszabályok alkotmányos ellensúlyát képező körzeti erdőtervezési eljárásban a jogszabály az erdőgazdálkodó számára ír csak elő részvételt, és egyéb jogokat.

A Jelentés ugyanis megállapítja továbbá, hogy:

Megjegyzem, hogy az én részvételem esetlegesnek sem nevezhető, mivel az erdészeti hatóság 2010. évig kategorikusan nem engedte meg, később a korábbi okiratok ki nem adásával érdemben még mindig nem engedte meg a hatékony részvételemet az erdészeti hatósági eljárásban. Legújabban nincs is erdőtervezési eljárás, és erdőterv, csak egyoldalú és önkényes, jogsértő kötelezési és bírságolási eljárások.

Az erdőtervet, és ezzel magát a hatóság erdőtervezési eljárását, mint a törvényi rendelkezés, azaz az erdőtulajdonos kötelezettségére vonatkozó jogszabály állami érvényesítése végrehajtásának el nem hagyható, alkotmányos eszközeként nevezte meg az alapvető jogok biztosa:

"Anyagi jogi értelemben tehát lehet egy törvény irányadó (megszabhatja a normatív mérlegelés feltételeit), azonban ennek állami érvényesíthetőségét csak eljárási úton (értesítéssel, határidővel, jogorvoslattal) lehet alkotmányosan megteremteni minden olyan személy irányába, akinek törvényi joga (tulajdonjogi részjogosultsága) korlátozásra kerülhet. Anyagi jogi értelemben tehát lehet egy törvény irányadó (megszabhatja a normatív mérlegelés feltételeit), azonban ennek állami érvényesíthetőségét csak eljárási úton (értesítéssel, határidővel, jogorvoslattal) lehet alkotmányosan megteremteni minden olyan személy irányába, akinek törvényi joga (tulajdonjogi részjogosultsága) korlátozásra kerülhet." (34. oldal 1. bekezdés)

A Jelentés a spontán önerdősülés mint jogszabályban előírt körülmény bekövetkezte esetére érvényes Evt. 6. § (1) kapcsán állapítja meg azt, ami az Evt. 51. § (1) paragrafus bekövetkezte, tehát az erdő eltűnése estére, tehát ügyem tényállására is érvényes, hogy az erdősültségre vonatkozó tény megállapításához:

"...szakmai erdészeti eljárásra (így körzeti erdőtervezésre vagy egyedi erdészeti hatósági eljárásra) is szükség van.." Később egy AB határozatra hivatkozva: "...még ex lege szabályozás esetén is van egy jogállami eljárás-igény."

Az Evt-nek 17. § (8) b) valamint 51. § (1) nagyon általános normaszöveg fordulata alapján nem érvényesíthető a törvényi rendelkezés mert az erdőállomány csökkenése illetve az ebből eredő erdőfelújítási feladat, a Jelentés spontán erdősültséget megállapító eljárására alkalmazott, de az erdőeltűnésre és erdőfelújításra is érvényes szófordulataival élve,

"nem egyszerű ténykérdés, hanem összetett (megjegyzem összetettebb) szakmai feladat, az szakszemélyzetet igényel és a törvényi feltételek fennállását a helyszínen szemrevételezéssel és méréssel állapítják, meg. "

Amellett tehát, hogy az Evt. 17. § (8) b) pont és 51. § alkalmazása külön-külön kevés, együttes alkalmazása ezen felül ellentmondásos és nem helyettesítik együttesen sem a körzeti erdőtervet, ezen túlmenően, amint azt az alapvető jogok biztosa más ügyben már megállapította, alaptörvénysértően ex lege jogalkalmazás. Tárgyi ügyben is ráadásul az Evt. normaszövege a körzeti erdőtervezésre vonatkozó fejezet révén tételesen tartalmazza azokat az eljárásokat, amik lefolytatása a jogszabályi garanciája annak, hogy a fentnevezett két jogszabályi szakasz önmagában ne legyen alkalmazható azaz az Evt. és végrehajtási rendeletei biztosítják annak feltételét, hogy a jogszabályt követő magatartással ne is lehessen ex lege jogalkalmazást végezni.

Mivel azonban a kötelezést körzeti erdőterv hiányában állapította meg a hatóság és a bíróság a körzeti erdőterv relevanciáját kizárta a perből a kötelezettség megállapítása ex lege módon történt tekintettel arra, hogy az Evt-nek

azt a 17. § (8) b. pontját valamint 51. §-át alkalmazta a hatóság és a bíróság, amik együttes direkt alkalmazása függetlenül attól, hogy téves a szankció közvetlen megállapítására vezetett (attól, hogy nincs fa a területen, még a véghasználat sem bizonyított, de még az sem, hogy ha volt véghasználat, és az erdőt fel kellett volna újítani, és az elmaradt az nekem és a többi erdőtulajdonosnak felróható mulasztás miatt történt, ami jogszabályi előfeltétele bírságotlasi határozat meghozatalának), a téves döntés tényén túl alkotmányos szempontból azért tiltott ex lege eljárás, mert a magántulajdont korlátozó, ugyanakkor szakmaiságot, tehát felelős, polgárjogilag és büntetőjogilag is felelősséget magában hordozó kötelezettséget ír elő úgy, hogy mindezek alkotmányos jogszabályban garantált ellensúlyát kizárta a perből a bíróság. Az ex lege eljárás önmagába is alaptörvénysértő, amint arra az alapvető jogok biztosa az Alkotmánybíróság korábbi döntéseire hivatkozva kifejtette a már fentebb többször idézett ügy kapcsán.

Az alapvető jogok biztosa Jelentésében (5.2 pont) hivatkozik az Alkotmánybíróság álláspontjára is, mely szerint:

"...az ex-lege szabályozás esetén is alapkövetelményként határozza meg (az AB) a jogorvoslat érvényesülését, hiszen a normatív szabályozás további (...) döntést igényel. Anyagi jogi értelemben tehát lehet egy törvény irányadó (megszabhatja a normatív mérlegelési feltételeit), azonban ennek állami érvényességét csak eljárási úton (értesítéssel, határidővel, jogorvoslattal) lehet alkotmányosan megteremteni minden olyan személy irányába, akinek törvényi joga (tulajdonjogi részjogosultsága) korlátozásra kerülhet." (AJBH Jelentés 5.2)]

Az alapvető jogok biztosa megállapítja, hogy a faállomány állapota (analógiás ügyben keletkezése, az én ügyemben hiánya) alapján nem alkotmányos ex lege megállapítani az erdő tulajdonos kötelezettségeit, ugyanakkor a jelentésben hivatkozik arra is, hogy az Alkotmánybíróság állásfoglalása szerint egy Ex lege eljárás esetében is biztosítani kell az eljárási garanciákat, a jogorvoslatot és e téren az analógiás ügyben én ügyemben felismerhetővel azonos hiányosságok miatt mondta ki, hogy a hatóság alkotmányos visszasságot teremtett.

[AJB-8370/2012 számú ügyben] : "A faállomány fajfajtainak és kiterjedésének megállapítása ugyan valóban az Evt. szerinti ténykérdés, azonban azt csak további - az Evt. által szabályozott - eljárás lefolytatása alapján lehet megállapítani. Vagyis (...) állományszerkezeti követelmények "meglétében" csak a faállomány megismerését és felmérést követően lehet állást foglalni (azt meghatározni), azok ténylegesen a helyszíntől és - természetesen nem szubjektív- szakmai mérlegeléstől, így az nem a jogszabály erejénél [tárgyi sajtóhídvégi ügyben ez a jogszabály az Evt. 51. § (1) megj. P.T.]] fogva (ex lege) áll be.

A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság alkotmányos követelménye alapján a „törvény erejénél fogva” beálló rendelkezést konkrétan és egyértelműen, azaz expressis verbis kell kimondani – azok jogi jelentősége, közvetlen jog és kötelezettség keletkeztető hatása miatt –, azokhoz egyéb eljárásra, hatósági aktusra nincs (és nem is lehet) szükség."

Az Evt-nek 17. § (8) b) valamint 51. § (1) nagyon általános normaszöveg fordulata alapján nem érvényesíthető a törvényi rendelkezés mert az erdőállomány csökkenése illetve az ebből eredő erdőfelújítási feladat, a Jelentés spontán erdősültséget megállapító eljárására alkalmazott, de az erdőeltűnésre és erdőfelújításra is érvényes szófordulataival élve,

"nem egyszerű ténykérdés, hanem összetett (megjegyzem összetettebb) szakmai feladat, az szakszemélyzetet igényel és a törvényi feltételek fennállását a helyszínen szemrevételezéssel és méréssel állapítják, meg. "

Mindennek jelen panaszbeadványom körében abban van a jelentősége, hogy a tárgyi eljárást abban az esetben is alaptörvénysértőnek lehetne minősíteni, ha létezne szabályos eljárásban alkotott és az eljárások valamint munkák és egyéb körülmények (természeti állapot nem tervezett változása stb.) változását is követő körzeti erdőterv, mivel a részvétel és a garanciák aggálymentes érvényesítése nem lehetséges az erdészeti hatósági eljárásban az erdő tulajdonosai számára, ha az erdőnek nincs erdőgazdálkodója, márpedig tárgyi ügyben ez a körülmény fennáll.

Az alapvető jogok biztosa a fenti megállapításait a természetvédelmi oltalom alatt nem álló erdőkre jelentette ki, a panaszom tárgyát képező erdő Natura 2000 erdőterület, amire a szakmai kritériumok, a tervezés szükségessége fokozottabban érvényes, tehát az erdőtulajdonos jogai és kötelezettségei szélesebb körűek. Erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felszólító határozat is hivatkozik a sajtóhídvégi erdő Natura 2000 besorolására, a jogalkotó pedig a körzeti erdőtervezést Natura 2000 területekre vonatkozóan külön rendeletet (11/2010 évi FVM rendelet) alkotott, ami a közösségi jog implementációja, tehát a körzeti erdőterv negligálásával az I. fokú bíróság nemzetközi egyezményt sértett meg: A természetes élőhelyek és vadon élő növény- és állatvilág megőrzéséről szóló 92/43/EGK irányelvét.

Az hivatalból indult eljárást indító végzésben jogszabályi hivatkozás mellett az hatóság megnevezte az eljárás célját, ez kettős volt egyrészt az erdőtervnek megfelelő munkák elvégzésének, illetve az erdőtervben rögzített állapot és a természetes valós állapot összevetése (figyelem, az erdőtervi és való természeti állapotok közötti eltérés oka előre nem látható ok is, például természeti hatás is lehet, ami szintén hatósági intézkedést, illetve erdőgazdálkodói feladatokat igényel, de nem von maga után szankciót) és az esetleges mulasztások megállapítása esetében annak vizsgálatát, hogy a mulasztás felróható okból történt-e. Mind az elvégzendő feladatok, mind a mulasztások, mind a mulasztásokban való felróhatóság megállapítása azonban kizárólag a körzeti erdőterv illetve az Országos Erdőállomány Adattár adatai alapján állapíthatja meg és csak az I. fokú erdészeti hatóság.

Az erdőterv, függetlenül attól, hogy az adott tényállás mellett éves, vagy "csak" tíz éves körzeti erdőterv áll rendelkezésre, - utóbbi mindig rendelkezésre áll, előbbi, csak, ha van hatósági nyilvántartásba vett erdőgazdálkodó, tehát a hatályos és érvényes aktuális (!) erdőterv alkotmányos jogot garantáló eljárásjogi garancia, tehát annak kizárása önmagában olyan alaptörvénysértő állapotot eredményez, mely alaptörvénysértés megállapítására további bizonyítás nem szükséges. Maga a körzeti erdőterv relevanciája, valamint annak hiánya az állítólagos kötelezettségem megállapítására irányuló, valamint tárgyi szankcionáló közigazgatási, hatósági eljárásban elengedhetetlen alkotmányos eleme a jogaim és kötelezettségeim érvényesítésének a jogorvoslatnak.

Az is lényegtelen, hogy hogyan milyen módon maradt ki a keresetem eme elemének mérlegelése, szabad bírói mérlegelés körében elkövetett hiba körébe esik-e a tévedés, vagy azon kívül. Azt, hogy az I. fokú bíróság közigazgatási hatáskört alaptörvénysértő módon átvéve hatósági operatív döntéseket hozott bizonyítja az, hogy a tárgyi ítéletben hivatkozott közigazgatási határozat sem és mivel körzeti erdőterv nem létezett az sem tartalmazott olyan adatokat, tényhivatkozásokat, mely tényeket csak az erdőtervezési eljárásban állapíthatott volna meg a közigazgatási hatóság és mivel ilyen nem történt úgy kell tekinteni, hogy ezeket a tényeket maga az I. fokú bíróság, illetve a kúria keletkeztette, és mely tények tartalmuknál fogva elvben alkalmasak is a kötelezettség illetve mulasztás önhibájának megállapítására. (Valójában más tényekkel együtt, ezek sem kerültek megállapításra, ez is alaptörvénysértő mulasztás, nem részletezem, a lista túl hosszú) Ezzel a bíróság túllépett alkotmányos hatáskörén és megsértette a **Alaptörvény 15. cikk (1)**, valamint **25. cikkét, ami következménye az, hogy kiszámíthatatlanná válik a jog, azaz konkrétan sérül XXVIII. cikk (1), (7) XXIV. (1) (2) bekezdései hiszen a tisztességes hivatali, illetve bírósági eljárás nem lehetséges, ami által általában sérül A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményét garantáló Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)**

Kettős alaptörvénysértés valósult meg azáltal, hogy az alkotmányos jogaiban, tehát a jogai és kötelezettségei érvényesítésében, jogorvoslat körében korlátozták az erdő tulajdonosait, ugyanis az erdő tulajdonosai egyben az

erdőhöz fűződő közérdek, azaz az erdő ökológiai egysége fenntartása közérdeke érvényesítésének egyik törvényi pillére, ugyanis a jogszabály az erdőt tulajdonosa számára a közérdek védelmét szolgáló kötelezettségeket ír elő, amiből egyenesen és közvetlenül következik az, hogy az erdő tulajdonos jogai és kötelezettségei érvényesítésének korlátozása a természetvédelemhez fűződő érdekek alkotmányos garanciái érvényesítésének korlátozását, azaz **XXI. (1), (2) bekezdései sérelmét eredményezik. A bíróság körzeti erdőtervet kizáró intézkedéséből tehát levezethető az Alaptörvény XXI: cikk (1), (2) bekezdései sérelme is.**

Bírósági eljárás alaptörvénysértő minőségén az sem változtat, hogy az ítéletben hivatkozott Kúria ítélet tárgyát képező erdőfelújítási kötelezettség teljesítésére felhívó határozatot eredményező eljárás a törvény szerint szintén az erdőterv alapján állapítja meg a kötelezettségeket, ugyanis nem az ebben az eljárásban hozott határozat képezi az alkotmányos eljárási garanciákat, hanem az erdőterv, ami erdőgazdálkodó hiányában a körzeti erdőterv, valamint a körzeti erdőterv adatai alapján készített Országos Erdőállomány Adattár, mivel még az az évi erdőterv sem lehet alapja a bírságolásnak, mivel a kötelezettség teljesítésére felhívó határozat nem vizsgálja a felróhatóságot, ami a bírságolás jogszabályi előfeltétele.

A bírói mérlegelés körébe tartozó tévedés ténye mint mentő körülmény egyébként is súlytalan, amiatt is, hogy az erdészeti hatóság, amint a saját maga a **BOG/01/4318-15/2015.** számú legújabb korábbi eljárásaival azonos módon hozott "Értesítés erdősítések műszaki átvételéről" tárgyú végzésében is rendelkezik, az kötelezettségek meghatározásának forrását :

"A műszaki átvételen az Erdőrendezési Szabályzatról szóló 88/2000.. (XI. 10.) FVM rendelet 61-66.. §-ai szerint annak ellenőrzésére kerül sor, hogy az erdőgazdálkodó a számára engedélyezett tevékenységet, valamint a 2009. évi XXXVII. törvényben előírt erdőfelújításra vonatkozó kötelezettségeket az erdőtervben, illetve a jogszabályban foglaltaknak megfelelően hajtották-e végre."

"A műszaki átvételen az Erdőrendezési Szabályzatról szóló 88/2000.. (XI. 10.) FVM rendelet 61-66.. §-ai szerint annak ellenőrzésére kerül sor, hogy az erdőgazdálkodó a számára engedélyezett tevékenységet, valamint a 2009. évi XXXVII. törvényben előírt erdőfelújításra vonatkozó kötelezettségeket az erdőtervben, illetve a jogszabályban foglaltaknak megfelelően hajtották-e végre."

A kötelezettségek megállapításának forrása tehát az alperes szerint sem, és az általa hivatkozott jogszabály szerint sem a korábbi évben, vagy években hozott egyedi, kötelezést tartalmazó határozatok, hanem az erdőterv, az határozatok legfeljebb csak az erdőtervben, ügyemben a körzeti erdőtervben egyetemlegesen meghatározott és lejárt kötelezettségek teljesítésére felszólító határozat, afféle "fizetési felszólítás" ami önmagában kötelezettséget nem keletkeztet, és időben korlátozott érvényű felszólítás, lejárt után új eljárást kell indítania az erdészeti hatóságnak, aminek alapja a kötelezettségek megállapítása körében az éppen akkor aktuális tartalmú tíz éves körzeti erdőterv vagy éves erdőterv.

"Döntésem ellen önálló fellebbezésnek nincs helye. Végzésem az ügy érdemében döntő határozatom, ennek hányában az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésben támadható meg."

Az alperes végzése által hivatkozott jogszabály rendelkezik arról, hogy csak abban az esetben lehetséges erdővédelmi bírságot kiszabni, ha az erdőfelújítás elmaradása az gazdálkodónak (figyelem itt nem az erdőgazdálkodó azaz a bejegyzett erdőgazdálkodó fogalmát, hanem az általánosabb, az erdő tulajdonosát is magába foglaló gazdálkodó kifejezést használja a jogalkotó) nem felróható okból maradt-e el:

64. § (1) Az erdészeti hatóság a megkezdett erdőfelújítási munkák közül minden esetben köteles elvégezni az egyéves és a gazdálkodó által a tárgyévben befejezésre tervezett erdőfelújítások műszaki átvételét.

(2) Az állomány alatti és a többéves, folyamatos erdőfelújítások műszaki átvételét az erdészeti hatóság abban az esetben köteles elvégezni, ha az adott erdőrészletre az erdőgazdálkodó a tárgyévben - külön jogszabály szerint igénybe vehető - állami támogatást igényel, valamint abban az esetben, ha az erdőfelújításra a vhr. 57. §-ában meghatározott határidők egyike lejárt és az erdészeti hatóság nem rendelkezik adattal arról, hogy az erdőfelújításra előírt határidő teljesült.

(3) Az erdőfelújításra előírt határidő nem teljesülése esetén az erdészeti hatóság a műszaki átvételi eljárás során:

a) megvizsgálja, hogy a határidő túllépés (erdőfelújítási hátralék) az erdőgazdálkodónak felróható, vagy a rendes gazdálkodás keretében általa elháríthatatlan okból keletkezett-e;

b) ha felróhatóság nem állapítható meg, határozatban módosítja a határidőt, egyéb esetben intézkedik az erdőgazdálkodási bírság megállapítására

Magából az eljárást indító végzésből is egyértelműen kiderül, hogy önmagában egy mulasztás nem jogalap a bírság kivetésére. A végzésben hivatkozott jogszabály csak az erdőterv birtokában érvényesíthető, az erdőtervet a bíróság kizárta mint relevanciával rendelkező tény, ezzel kizárva, hogy jogaimat és kötelezettségeimet érvényesítsem a perben, miközben kötelezettséget állapított meg, mégpedig alaptörvénysértő ex lege jogalkalmazással, azaz nem az alkotmányos garanciát jelentő eljárásban állapította meg a kötelezettséget, hanem alkotmányosan tiltott módon, ami nem helyettesíti a mellőzött garanciális elemeket, ezzel megsértette az Alaptörvény tisztességes peres eljárást garantáló XXVIII. cikk (1), (7) bekezdéseit.

Tudonkorlátozó eljárásban korlátozta az alkotmányos ellensúlyként minősülő eljárást, illetve annak szükségességét kizárta ezzel megsértette az Alaptörvény tulajdonjogot garantáló XIII. cikkét.

Az alkotmányos visszás helyzet lényeg éppen annak általános jellegében van, abban, hogy a körzeti erdőtervre, valamint a tárgyi Natura 2000 erdő ingatlanra valós adatokat tartalmazó Adattár hiányában semmilyen ügy nem intézhető úgy, hogy az mint közigazgatási eljárás megfeleljen az alkotmányos követelményeknek. Ezért az én tárgyi ügyem eleve csak alaptörvénysértő eljárás lehet.

Alkotmányjogi érvem nem az, hogy a bíróság az ügy érdemében jogsértően, az eljárási szabályokat megsértve mérlegelte az ügy tényállását (holott ezt is tette, ami a Kúria előtt folyamatban lévő felülvizsgálati eljárást alapozza meg), alkotmányjogi érvem alapja, lényege az, hogy nem mérlegelt semmit, mert mind a közigazgatási eljárást megindító végzés mind a keresetem valamennyi elemét kizárta a mérlegelésből. Alkotmányos garanciákat hagyván ki, alaptörvénysértő mulasztást követett el az I. fokú bíróság.

A bírói ítélet olyan jogi tényeket állapított meg önhatalmán, mely tényeket jogszerűen csak olyan eljárásorozat utolsó döntése volt, mely eljárás korábbi előfeltételei is csak egy alkotmányos garanciák ezen belül a számomra rendelkezésre álló jogorvoslat biztosításával lehetett volna lebonyolítani. A bíróság elvi élel zárta ki az előzményi eljárásokat, ezzel a korábbi jogorvoslati lehetőségek relevanciáját. A tárgyi ügyben a bíróság akkor járt volna el alkotmányosan ha a bírságolás jogi előfeltételét az erdőterv és annak megfelelő tartalma, és mivel ilyen nincs a bírságoló határozat jogszabályi előfeltétele hiányzik tehát azt hatályon kívül kell helyezni. A bírságolással összefüggő de bírságolási peres ügyben már felül nem vizsgálható hatósági eredőtervezési eljárás, mégis megsértette a jogorvoslathoz fűződő jogomat abban a korábbi perben is a most a bírságoló eljárásban eljáró bíró azzal, hogy nem kérte számon az pillanatnyilag is érvényes körzeti erdőtervet az alperesen, ezt már csak azért is meg kellett volna tennie, mert a tárgyi közigazgatási eljárást indító végzés is a jogorvoslati joghoz kötött erdőtervet jelölte ki az eljárás okirati alapjává. Tehát azzal, hogy a tárgyi bírságolási eljárással összefüggő eljárásban keletkező erdőtervet az I. fokú bíróság kizárta a perből megsértette a korábbi erdőtervezésben jog szerint biztosított, valójában akkor nem biztosított jogorvoslati jogomat is annak ellenére, hogy ez a bíróság abban az ügyben már nem járhat el. Ezt a joghelyzetet az alapvető jogok biztosa a következően írta le a már idézett jelentésében:

"Nem lehet tehát két külön alapon folyó eljárást úgy összekapcsolni, hogy érdemében csak az egyikhez kapcsolódjon jogorvoslat, mert abban a másik eljárás okozta jogsérelmek nem orvosolhatók. A jogorvoslathoz való (alapvető) jog érvényesülése kapcsán nem lehet „két hatóság egymásra épülő eljárására” hivatkozni, mert az nem alkalmas az „általános hatósági eljárásokra vonatkozó eljárásjogi követelmények kielégítésére."

Igen korlátozottak voltak a körzeti erdőterv relevanciája bírói kizárása után jogorvoslati lehetőségeim a bírságolási ügyben és ezekkel sem élhettem. Valójában nem élhettem azzal a jogommal, hogy a kötelezettséget megállapító határozat ellen jogorvoslattal élhessek, ezután az a jogom hogy a bírságolási határozat ellen élhettem jogorvoslattal, csak egy üres formális, nem hatékony nem érdemi jogorvoslati lehetőség volt, de az I. fokú bíróság is megfosztott a teljeskörű jogorvoslattól, hiszen a bírságolás jogi feltételül szabhatta volna, kellett volna szabnia a körzeti erdőterv elkészítését, ezzel a döntésével az I. fokú bíróság egyben a korábban más eljárásban elmaradt jogorvoslati lehetőséget biztosíthatta volna számomra.

Három hasonló tartalmú ügyben (2011., 2012., 2014 évek) eddig összesen hatból eddig öt határozat körében hozott ítéletet a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság. Első ügyben (2011. év két ítélete) nem választotta szét két önálló ügyre, de ennek akkor még nem volt jogkorlátozó hatása, mivel a per tárgya nem volt az erdőterv, keresetem fő eleme sem ez volt, hanem az, hogy a hatóság által előírt erdőfelújítást pótló csererdősítés végrehajtásával 1998-2009. években teljesítette-e akkor az erdőgazdálkodó a tárgyi 2011. évi határozatokban újra számonkért kötelezettségeit az erdő tulajdonosa. A keresetemnek ezt az elemét az erdőterv hiányában, az akkor ismert okiratok birtokában el lehetett bíráltni, tehát azzal, hogy a bíróság a későbbi eljárásokban alkalmazott módszert azaz a körzeti és mindenféle erdőterv kizárásával tagadta volna meg a keresetem pusztá elbírálását is, itt még a 2011. évi ügyben nem okozott felismerhető konkrét joghátrányt, illetve az alkotmányos sértő helyzet nem keletkezett, hiszen a perben magam sem hivatkoztam a körzeti erdőtervre, mivel ezt a kereset elbírálása nem indokolta. Hangsúlyozom azonban, hogy csak az akkori ismereteim szerint nem volt jelentősége a körzeti erdőtervnek, mivel akkor (2013. év !) nem voltam birtokában az erdészeti hatóság perdöntő 1998. évi (!) határozatának, amit csak a következő perben nyújtott be az alperes, ez alapján vált csak szükségessé az erdőterv ismerete.

Összefoglalva:

A kiváltó előfeltétel és a joghatás közötti okszerű kapcsolatot, az ok és okozat felcserélése tekintetében az 2014. évi eljárások körében az I. fokú bíróság felcserélte azzal, hogy a bírságoló határozatot vizsgálta felül először.

A jogaim és kötelezettségeim bizonyítására, megállapítására egyedül alkalmas körzeti erdőterv, valamint valós adattartalmú Országos Erdőállomány Adattár hiánya miatt nyilván való, hogy jogaim és kötelezettségeim érvényesítésére, tisztességes hivatalai eljárásra hatóság előtt lehetőségem nem volt és nincs. Mivel a jogorvoslat tárgya annak a kérdésnek a tisztázása, hogy volt-e kötelezettségem, valamint, ha volt akkor ezt teljesítettem-e, ha nem ez a mulasztás nekem felróható-e, és mivel e kérdések a körzeti erdőterv adatai alapján dönthetőek el ezek hiánya mind a közigazgatási eljárásban mind a bírósági eljárásban kizárták, illetve a bírósági eljárásban korlátozták a jogorvoslati lehetőségeimet.

Kizárta a bíróság annak lehetőségét is, hogy egy már a közigazgatási eljárásban keletkezett alkotmányos sértő helyzet megszűnjön, de kizárta annak lehetőségét is, hogy ebben a kérdésben perben megkapjam a tisztességes eljárás lehetőségét, ugyanis magát a közigazgatási eljárásnak a jogszabály és eljárást indító végzése által is és a keresetem által is hivatkozott fő elemet az erdőtervezés kérdését, relevanciáját zárta ki a perből, mégpedig indoklás nélkül. Éves körzeti erdőterv relevanciájának kizárása nem azonos a körzeti erdőterv relevanciájának kérdésével, utóbbi esetben egyébként nem születet még sem közigazgatási eljárásban sem perben döntés. Álláspontom szerint az, hogy egy közigazgatási hatósági eljárásban a jogszabály, az eljárást indító végzés valamint részjeljárások határozatai szerint meghatározott tárgyat, valami egyben a keresetem alapelemét tárgyi ügyben konkrétan az erdőtervet annak relevanciáját kizárja a bíróság a perből, a keresetem el nem bírálása, illetve a közigazgatási eljárás tárgyának kizárása önmagában is sérti a jogorvoslathoz való jogot a perben magában, ami az Alaptörvény jogorvoslathoz való jogot garantáló cikkét sérti, azonban az ügy sajátossága, hogy a kizárt jogtárgy tehát maga a hatósági körzeti erdőtervezési eljárás mag, ami hozza létre a hatósági körzeti erdőtervet és az Országos Erdőállomány Adattárat maga is egy alkotmányos eljárási garancia, tehát ezek relevanciájának teljes és feltételnélküli, valójában indoklás nélküli

negligálása önmagában is alaptörvénytörtő eljárást, mulasztás, amivel a bíróság önmaga is megsértette a **XXVIII. cikk (1), (7)** cikkeit.

Miközben a bíróságok, és a hatóságok előszeretettel hivatkoznak arra, hogy korábban már születtek bírósági ítéletek "az ügyben", és már nincs is miről dönten, sajátos módon következetesen mindig újabb és újabb eljárási lépéseket alkalmaznak annak érdekében, hogy korlátozzanak jogaim érvényesítésében, valójában kizárjanak minden jogorvoslatból.

Ismételten felhívom a figyelmet arra, hogy azaz alaptörvénytörtő állapot, tényállás, hogy nem létezik körzeti erdőterv a tárgyi erdőterületre, és hogy ezt bíróság nem vizsgálja határozott kereseti kérelmem ellenére sem, szűkítő értelemben nem az én ügyem, azaz nem csak az én ügyem, hanem minden olyan potenciális ügyfél ügye, akik köre meghaladja az erdő tulajdonosi körét, akinek a múltban, jelenben, jövőben bármilyen a tárgyi erdővel kapcsolatos ügye van, lesz, vagy volt, ugyanis az eljárási jogszabályokból következik, hogy ügyet az erdővel kapcsolatban jogszerűen és méltányosan nem lehetséges intézni körzeti erdőterv nélkül, tehát mind én mint mindenki más ki van zárva a méltányos hivatali ügyintézésből a tárgyi erdőingatlan kapcsán mindaddig, amíg az erdészeti hatóság eleget nem tesz alkotmányos (!) kötelezettségének és nem gondoskodik az alkotmányos eljárásjogi garanciának minősülő körzeti erdőterv elkészítéséről.

A végzés és a kötelezettséget megállapító határozat arra adott törvényi hivatkozást, hogy az erdő tulajdonosok erdőfelújítási kötelezettsége megállapítása milyen normatívák alapján állapíthatóak meg, éppen ezért a bíróság Evt. ezen rendelkezéseinek elvi elű kizárásával kiürítette a közigazgatási eljárást is, és annak jogorvoslatra vonatkozó garanciális intézményeit is.

A terepszemle amire a kötelezettség megállapítását tartalmazó határozat kizárólag támaszkodott nem alkalmas önmagában a mulasztás, vagy a felróhatóság megállapítására a körzeti erdőterv nélkül.

Az erdőhöz fűződő közérdek és általában bármely közérdek érvényre juttatásának sem nem alkotmányos sem nem célszerű módja a közérdek, vagy a vélt vagy valós közérdeket szolgáló, állami érdekkörbe tartozó fél érdekeinek egyoldalú és jogsértő érvényesítése, mert ez, amint a tárgyi ügyben is történik a visszájára fordulhat, és a közérdek sérelmét eredményezi annak védelme helyett. Csak paternalista, etatista jogalkalmazó bíróság gondolhatja azt, hogy amit a hatóság mond az a jogszerű és célravezető, és hogy a hatóság nem tévedhet, amit mond az a jog és az felperes közember által hivatkozott jogszabályokat a bírónak el sem kell olvasnia. Tárgyi ügyben a hatóság a korábbi visszaéléseit kívánja elfedni jelenlegi eljárásaival, oly módon, hogy olyan erdőfelújítási módot ír elő, ami megvalósítja a természet és környezetkárosítás bűncselekményi tényállását. Ha végrehajtom a határozatokat elpusztul a még fennmaradt Natura 2000 élőhely, ellenem eljárást lehet indítani azzal, hogy a terület elpusztításáért csak én vagyok a felelős és nem a hatóság azzal, hogy, amint a Kúria egy ítéletében megállapította bányanyitás céljából kiadta a természetben összefüggő területre a tarvágási engedélyt, majd más területre rendelte el az erdőfelújítást pótló erdőtelepítést. Ha nem végzem el az erdőfelújítást bírsággal súlyt minden egyes évben, közben arra hivatkozik, hogy a Natura 200 terület csak azért romlik, mert én az előző és az azt megelőző stb. években a felszólítása ellenére nem tettem eleget a hatóság erdőfelújításra felszólító határozatának. Az I. fokú erdészeti hatóság a erdő ökológiai egységének megóvásához fűződő közérdekre való hivatkozása mindig is csak ürügy volt számára ahhoz, hogy ezzel ellentétes célokat valósítson meg úgy, hogy a közérdekre hivatkozva vonta meg a tulajdonosi jogaimat azaz már 1995. évtől nem tekintett ügyfélnek, hogy a közállal ellentétes célt a bányanyitást valósítsa meg, ezért tekintett ügyfélnek és adott ki minden létező jogszabállyal ellentétes tarvágási és bányatelek fektetési engedélyeket egy olyan erdőbirtokossági társulatnak, aminek a megalapítását is törvénytörtőnek minősítette az ügyészség és aminek erdőgazdálkodó jogosultságát felfüggesztette a II. fokú erdészeti hatóság, melyet EBT-t egyébként olyan magánszemélyek alapították, akiknek az erdő tulajdonba adását is felfüggesztette a II. fokú erdészeti hatóság. Most a bíróságok arra hivatkoznak, hogy ezek az események régiiek, csak nekem lehet felelősségem, azt a bíróság elfelejti, hogy egyebek mellett 1992. évi állítólagos kötelezettségeim teljesítésére hív fel, amit természetesen csak a körzeti

erdőterv aktualizált adataival tudna csak bizonyítani, ami azt jelenti, hogy nemcsak, hogy 24 év előtti állítólagos kötelezettségeket kér számon tőlem, de ugyanakkor a jogaim gyakorlását az adott évre vonatkozóan korlátozza azzal, hogy nem biztosítja körzeti erdőterv arra az évre, amelyben a kötelezettséget éppen előírja azaz tárgyi ügyben 2012. évben érvényes, aktualizált, tehát az akár 1992 évben keletkezett, de a valós jogi és természeti állapotokat is tükröző, azok összefüggésében tartalmazó kötelezettséget is tartalmazó körzeti erdőtervet nem biztosítja, a bíróság pedig alkotmányos visszásságot teremtve ezzel, elvi éllel, és feltétel nélkül kizárja eme erdőtervek relevanciáját a per egészéből. A körzeti erdőterv elkészítése a hatóság jogszabályból eredő kötelezettsége, amit nem teljesít, ha ezt a bíróság "elnézi" neki, akkor hiába ruházza rám a közérdek iránti felelősséget végtelen mértékben ha akarnám sem tudnám a közérdeket szolgálni mivel a körzeti erdőterv hiányában ennek nincsenek meg a szakmai feltételei.

Megjegyzem, hogy a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt jelenleg folyamatban lévő 2014. évi határozatok tárgyában folyamatban lévő ügyben a bíróság indoklás nélkül megtagadta az EU Bíróság előzetes döntéshozatalának kezdeményezését, és ökológiai igazságügyi szakértő kirendelését. Csak erdészeti szakértőt rendelt ki költségemen, amivel én a hiányzó erdőtervet kívántam volna kényszerűen legalább kis részben pótolni. Magánszakértőm viszont, dr Lánszki Imre ökológiai, erdészeti, talajtani, növényvédelmi és hidrológiai szakértő az olyan eljárásokat mint amiket a hatóság illetve a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő javasolt, tehát a mechanikus talajelőkészítést, vegyszeres gyomirtást, tuskózást ültetvényszerű csemeteültetést tilosnak minősített, ezek a Natura 2000 élőhely egyébként megfelelő kezelés alkalmazásával lehetséges helyreállítását kizárják.

A tárgyi bírósági ítélet önmagában is alaptörvényt sértő tartalma mellett az is alkotmányos visszásságot okoz, hogy maga az ítélet is olyan tényekre hivatkozik, mely tényeket keletkeztető eljárásokban sem volt biztosított számomra a jogorvoslat lehetősége, aminek egyenes és közvetlen következménye, hogy a tárgyi ügyben már eleve nem volt lehetőségem érdemi jogorvoslatra.

Az eddigi három bírósági eljárás során az alkotmányos jogsértések eskalációja történt, tehát amellett, hogy a tényállás is, keresetem elemei is változtak, vagy kiegészültek, a bíróság is változtatta eljárási módszereit, amely minden esetben az én irányomban újabb és újabb diszkriminációt eredményezett. Mivel folyamatosan fennálló alaptörvényt sértő helyzetben az egyes bírósági eljárásokban, beleértve jelen panaszom tárgyát képező eljárást is, kizárt a hatékony jogorvoslat, továbbá, mert az egyes perekben hozott ítéletek komulatív hatásként együttesen, illetve egymásra hatásukban is alaptörvényt sértő minőségűek célszerű lehet az eddig benyújtott három alkotmányjogi panaszom vizsgálatát összevonni, mivel ezeket az összegző hatásokat értelemszerűen csak az egyes ügyek összefüggéseiben lehet értelmezni és vizsgálni.

Budapest, 2016. július 28.

Tisztelettel:



Perlaki Tamás

